

Gost

Već mjesecima nisam vidjela svoj grad. Skrio se iza maglenih zavjesa, od glave do pete pokrio nježnim bijelim pahuljastim pokrivačem. Pobjegao je k sivim gustim oblacima, a samo su njegove bistre suze, koje je ponekad lio nad zgradama, trgovima i parkovima, bile dokaz da nije u potpunosti nestao. Uporno sam tražila njegov pogled, no on je, ne osvrćući se, u krznenom kaputu, omotan šalom, poput stranca prolazio pokraj mene ostavljujući blatan trag... Katkad bih vidjela njegov odraz u zamućenim lokvama što nepomično leže na cesti, zamagljenim tramvajskim staklima ili u posve zaleđenom Jarunskom jezeru. I već bih se pomirila s činjenicom da svoj grad neću tako skoro ugledati, da ga jednoga jutra, prije svitanja zore, nije posjetio neočekivani gost!

Tajnoviti gost, dostojanstven i pomno izglačan, očito se dugo pripremao za ovaj posjet. Prvo je, dakako, morao negdje odložiti svoje teške, prenatrpane kovčege. Tek što ih je spustio na hladni pločnik, oni su se otvorili, a iz njih se na sve strane raspršile boje, oblici, mirisi, osjećaji... Njegove najljepše krojene lepršave crvene haljinice zamijenile one bijele, svilene, koje su do sada nosili suncobrani na našem najpoznatijem placu Dolcu. Uz takve raskošne haljine najbolje pristaje osebujan nakit: rumene jagode razdragano se smiješile iz ručno pletenih košara. Pridružile im se sitne maline i kupine te zorom okupane višnje i trešnje. S Medvednicu njihovu je igru zavidno promatralo još uvijek golo i žalosno drveće. Tuga se naglo pretvorila u veselje kada su iz kovčega iskočili bujni zeleni šeširi sašiveni po najnovijoj modi! Njima se najglasnije hvalila stabla Rokova perivoja prkosno ih pokazujući radoznalim vjevericama.

Nakon predstavljanja svoje kolekcije, gost je zasukao rukave i bacio se na čišćenje. Brisao je sva tramvajska stakla dok u njima nije video svoj odraz, uklonio svu prašinu što je visjela odozgo, izglačao sve zelene sagove što krase Bundek, pomeo i zadnje ostatke suhog lišća koji su mu stali na put.

Nakon svega, bio je već podosta iscrpljen te je nespretno ispustio svoje skupocjene parfeme koji su se, dotaknuvši tlo, razbili, a njihov se božanstveni miris rasprostro po Botaničkom vrtu... Primio se palete i kista pa stabla i livade oslikao cvjetnim uzorkom nježnih boja pokazavši svoju kreativnost. Njegovo umjetničko djelo vidjeli su i stanari maksimirskog Zoološkog vrta. Probudili su se iz dugotrajnog sna i jedan po jedan otvarali snene oči gledajući u čudu što se događa oko njih. I ljudi su počeli izlaziti iz domova, druželjubivo pozdravljali posjetitelja pozivajući ga na razgovor uz kavu i koju slasticu kod Vinceka. Kako bi držali korak s probuđenim gradom, stanovnici su pojurili prema trgovinama što krase Ilicu i Tkalcicevu ulicu pa tako i njima dali osjećaj ispunjenosti.

Svi su ubrzo uvidjeli od kolike je važnosti ovaj posjet. Sastali se stoga naši kulturni spomenici i dogоворили kako pružiti gostu dostoјну dobrodošlicu! Hrvatsko narodno kazalište rasprostrlo je ispred sebe dugačak sag tulipana i narcisa. Naše povijesne ličnosti, neustrašivi ban Josip Jelačić i slavni kralj Tomislav, propeli konje u znak pozdrava! Odjeknuli skladni zvuci Gričkoga topa s Lotrščaka i zvona zagrebačke katedrale. Naposlijetku, duboko se

poklonila Šenoina Dora Krupićeva što je do maločas nepomično stajala pokraj Kamenitih vrata...

Neko se vrijeme naš gost smiješio i, plješćući srdačno, iskazivao svoju zahvalnost. Potom je poseguo za zlatnom omotnicom koja mu je virila iz džepa. Bila je to krasopisom ispisana pozivnica za ovogodišnji Floraart! Svi natjecatelji – od najsitnijih, skromnih tratinčica, nježnih ljubičica pa sve do raskošnih ruža i tulipana, s nestrpljenjem su čekali početak. Gost je bio u Komisiji i imao čast dodijeliti prvu nagradu najljepšem cvijeću našega grada. S njime su u Zagreb stigli i neki drugi, dugo iščekivani gosti iz dalekih južnih krajeva: prekrasne vesele ptice selice koje su odmah krenule s izvođenjem poznatih skladbi...

Osvrnuo se gost oko sebe, okrenuo oko svoje osi shvativši da je njegov posao ovdje završen. Još jednom, nakratko, zatvorio je oči i uživao u ptičjem pjevu pa zamolio za ples najljepšu partnericu – najsjajniju zvijezdu Danicu! Njih su dvoje zajedno, koracima Bečkog valcera, zaljubljeno otplesali u beskraj...

Ime tajnovitog gosta, pogađate, jest – Proljeće i zahvalna sam mu na svemu što je učinilo. Posebice sam mu zahvalna što mi je pomoglo ponovno pronaći, izronjen iz magle i studeni, moj izgubljeni grad!

Matea Mršo, 8.b